

ጉድ ሳይሰማ መስከረም አይጠባም

ተከላ መኮንን
tekolamekonen@yahoo.com

እናት ልጃቸው ከትምህርት ቤት ሲመጣ እበራፍ ብቅ ብለው ይቀበሉታል። የልጃቸውን ፊት ሲያዩ አልቅሶ እንደ ነበረ የደረቀውን እንባ በማየት ይረዱና።

እናት: ምን ሆነህ አለቀስክ? ብለው ሲጠይቁት።

ልጅ: አስተማሪዬ ናቸው የገረፉኝ አላቸው።

እናት: ምክንያቱስ?

ልጅ: አውሮፕላንን የፈለሰፈው ማነው? ሲለኝ አላውቅም በማለቴ ነዋ!!!!

እናት: ደግ አደረገ አታርፍ አይደል አንተ ናዜራ ይሄኔ አንተ ትሆናለህ ይህንን ያደረከው የኔ ፈላስፋ ብለው እሳቸውም በቁንጥጫ ልምዝግ አደረጉት ይባል ነበር።

ይህ በልጅነታችን የተነገረን ቀልድ ነው። ያኔ ከ ት ከ ት ብለን እንስቅ ነበር። ዛሬ እናዝን ይሆናል። ለነገሩ ዛሬ የሚያስለቅስ እንጂ የሚያስቅ ነገር እየጠፋ ነው። የሚያናድደው ነገር የበዛው ደግሞ ደም ብዛት፣ ስኳር እየተዋጋን ባለበት ሰዓት መሆኑ ይበልጥ ይገርማል ያናድዳል። ምንድነው? የምታውራው እንዳትሉኝ ወሬውን ገና አልጀመርኩም። ጊዜ ሲያመቸው ከአስተን እየደወለ የሱን ሳይነግረኝ “ጤናህ እንዴት ነው?” የሚል ጓደኛ አለኝ። እንደ ልማዱ አሁንም ጤናዬን ጠየቀኝና ሁለታችንም ያዘልነውን ወሬ ስንረጋገጥ በጨዋታ መካከል “የፍቅር ስላሴ ወግደረስንን መጽሐፍ አነብብኩና ጨረስኩት ቆይ ላንተም ዛሬ በድሕረ ገጽ በኩል እገዛና አልክልሃለሁ” አለኝ ከዚህ ጓደኛዬ ጋር ለዘመናት ሳንጣላ የከረምነው የሚወደኝ በእኔነቴ እንጂ ባመለካከቴ ባለመሆኑ ይመስለኛል። ለነገሩ የሚያስተናገድ የሃሳብ ልዩነት የለንም እንዴትም የሚያስማማንን እንጂ የሚያለያየንን ነገር አስቤውም አላውቅ ስለሌለ ይሆን? ዛሬ ግን አናደደኝ ካልጠፋ መጽሐፍ የፍቅር ስላሴን ማንበብ ምን ማለት ነው? ምን ለመማር ምን ለማግኘት? እነሱ ያልተናገሩት፣ እነሱ ያላደረጉት፣ እነሱ ያልቀጠሩት ምን ነገር ሊገኝ ይሆን? ብዬ እሱ እያወራኝ እራሴን መጠየቅ ጀመርኩ። መልሱ ግን ምንም ሆነብኝ። እንደ ሰማሁት አለቃው የነበሩት ዝንብ አልገደልኩም ያሉት መንግስቱ ኃይለማርያም በመጽሐፋቸው እየካዱ በቆዩ ቪዲዮ ላይ “ጀኔራሉን በሳንጃ ቂጡን ወግቼዋለሁ ማለታቸውን አድምጠናል አይተናል።” ቪዲዮው “ሞኝና ወረቀት” እንዲሉ አይደለም የሚሞሸው ታሪክ እጽፋለሁ ማለት ሲጀመር ነው። ፍቅር ስላሴ ወግደረስ ለዓመታት ሰብከውናል ታሪካቸውንም እየዘሩ ነግረውናል እኛ የእውነት ችግር እንጂ የሰበካ ሽፋን መስማት አንፈልግም። ተሰላቸን እኮ ነበዝ። ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በድል አደራጊነት ወደ ሃገር ቤት ሲመለሱ መንገድ ጠርጎ የተቀበላቸው አርበኛው ነበር። ቆይቶ ግን የተሾመው ባንዳው እንደ ነበረ ብዙ የተባለ ነውና መደጋገም አልፈልግም። እንዴትም ስም ተሰጥቶት የውስጥ አርበኛ ይባል እንደ ነበር ስምተናል። የውስጥ አርበኛ አልነበረም ለማለት ሳይሆን የዛን ያክል የውስጥ አርበኛ ኖሮ ቢሆን ኖሮ ትግሉ ለ ፭ ዓመት ባልቆየም ነበር። ለማለት ነው።

ፍቅር ስላሴ ወግደረስ ስላሳለፉት የዓመታት ትግል ሲያወሱ እንባ የሚያንቀቸው አጋሮች ይኖሩ ይሆናል። የብዙሃኑን እንባ ያደረቁት ግን እሳቸው ናቸው። መታሰቢያ ግፍ ነው ብለውም ሊሆን ይችላል። በግፍ የተዘፈቁት ግን እሳቸው ናቸው። ስለ ግለሰቦች እየተረኩ የነበረውን ከእኔ በላይ ታጋይ የለም ለማለት የጻፉትን መጽሐፍ ምን ልማርበት እንደማነብ ግን ሊገባኝ አልቻለም። ሲናገሩ ከሰማናቸው ንዴትን እንጂ እውቀትን አልገበየንምና። የሳቸውንና የመሰሉቻቸውን ጭካኔ ደግሞ ዳግም መስማትም ማስታወስም ይከብደኛል። ከገዳይ ስለአገዳደል እንጂ ስለፍቅር መማር ስለማይቻል።

ስለ እውነት መንግሥትንም ሆነ “ምሕረት ለደርግ አባላት ሲሉ የነበሩትን የመንፈሳዊ መሪዎች ዳግመኛ ልጠይቃቸው የምፈልገው ነገር ቢኖር እነዚህ ወንጀለኞች “ሕዝቡ ይቅርታ ያድረግልን ብለው ለምነዋል” ብለውን ነበርና የተጸጸቱት እምነ ላይ እንደሆነ እንዲነግሩን ነው? ጥፋቱን ያመነና የተጸጸተ እንዴት “ያደረግነው ሁሉ ትክክል ነበር ብሎ ዛሬ ይናገራል?” ለማለት የፈለኩት በፊትም ቢሆን ይቅርታ ተደረገላቸው እንጂ ይቅርታን የጠየቁ አይደሉም ለማለት ነው።

ዛሬ እንደ ጤፍ በየሃገሩ ተበትነን ባለንበት እየታዘብን ያለው ነገር ቢኖር ታሪክ እየተጠመዘዘ መገኘቱን ነው። ትላንት ገዳይ የነበሩ በስደት ተሸሽገው የሚገኙ የደርግ ካድሬዎች ዛሬ የተቃዋሚ ድርጅት መሪዎች ናቸው። ትላንት አንገታቸውን የደፉት እነዚህ ገራፊዎች፣ ገዳዮች፣ ሴት ደፋሪዎች፣ የለውጥ ሃዋርያ ነን ብለው የሃዋርያን ስም ያረከሱ እምነት ቢሰጥ፣ ዛሬ ሃገር ወዳዶች ናቸው።

ለሰሩት ወንጀል ሁሉ ይቅርታ ይደረግላቸውና እንደገና ከህብረተሰቡ ይቀላቀሉ ማለት ለእኔ እንደሚገባኝ ያልገደሉትን ይግደሉ፣ ያልደፈሩትን ይደፈሩ፣ ያልገረፉትን ይግረፉ፣ መባሉ እንደሆነ መታወቅ ይኖርበታል። እነዚህ የደርግ ወንጀለኞች ከነሱ መሬታት ሌላ አለቃቸውንም “አይዘህ እንመልስሃለን ለሃገርህ ዳግመኛ እናበቃሃለን” እያሉ ያሉም ይመስላል። ሰሞኑን እየተደረገ ያለውን የመንግሥቱ ኃይለማርያምን የሬዲዮ ቃለ መጠይቅ ለዋቢነት ማንሳት ይቻላል። ከመንግስት ተጠግተው እኛ ድርም በሙያችን የምንሰራ ነበርን የሚሉት የቀድሞ ባለስልጣናት ደግሞ በሙያቸው መንግስትን ምን እየመከሩ እንደሆነ መናገር ባልቻልንም አሁንም የስደት አለቃቸው ቢመለስ “እኛ በሙያችን የምንሰራ ነበርን” ብለው ዳግም ጡት እንደሚጣቡ ለቅንጣት አልጠራጠርም።

ሃገሪ ኢትዮጵያ ሞኝ ነስ ተላላ፣
የሞተልሽ ቀርቶ የገደለሽ በላ።

የሚለውን የቀድሞ እንጉርጉር አሁንም እረኛው ሲያንገራጉር ብንሰማ አንገረም። ለማለት ጭምር ነው።

ትላንት እንደተናገርኩት ዛሬም እውነት እየሆነ የመጣ ነገር ቢኖር ምሕረት ጠየቁ የተባሉት ምሕረት ምን እንደሆነ ስላላወቁ ብቻ መሆኑን ነው። ትላንት “ሶሻሊዝምን” ወጣቱ ይደግፋል ስለተባሉ “የሶሻሊስት እርእዮት ተከታዮች ነን” እንዳሉ ሁሉ፣ ዛሬም ምሕረት የሚባል ድጋፍ እያገኘ ነው ስላሏቸው “እኛም ምሕረትን እንቀበላለን” ብለው ይሆናል ብዬም ጠረጠርኩ። በግብር ግን ምን ማለት እንደሆነ አልገባቸውም። መግደል እንጂ፣ መግረፍን እንጂ፣ ማዋረድን እንጂ፣ ማሰርን እንጂ፣ ምሕረት የሚልን ቃል ስምተውትም ተግባራቸውትም አያውቁም ነበርና ባላወቁት ነገር፣ ባልመዱት ተግባር፣ ባልሰራባቸው እምነት ልንፈርድባቸው ደግሞ አይቻለንም። ትላንት ላታቸውን ከአጥር ውጭ ያሳድሩ እንደ ነበር ዛሬም እንዲሁ ቢያደርጉም አይፈረድባቸውም ለማለት ነው።

መንግስቱ ኃይለማርያም “ለመሆኑ በቻይና አብዮት ሲደረግ ስንት ሕዝብ አለቀ? ብሎ ሲጠይቅ አንዱ የፖለቲካ አማካሪ 35,000,000 ሚሊዮን ይመስለኛል ብሎ ይመልስለታል። መንግስቱም በወቅቱ የኢትዮጵያ ሕዝብ ቁጥር 30,000,000 ሚሊዮን ይሆናል ይባል ነበርና ይህንን ግምት ውስጥ በማስገባት ታዲያ በሃገራችን አብዮት ለማካሄድ 5 ሚሊዮን ሕዝብ ከየት ልናመጣ ነው፣ አለ ተብሎ ይቀለድ ነበር። ትላንት ስቀንበት ይሆናል ቀልዱ ግን እውነታ ነበረው። የሊቀመንበሩ መጽሐፍ፣ የፍቅር ስላሴ መጽሐፍ ታተመ። እድሜ ይስጠን የለገስ አስፋው መጽሐፍ፣ የመላኩ ተፈራ መጽሐፍ፣ እንዳለ ተሰማና የጎጃሙ ጉዞ፣ አሊ ሙሳና የግድያ ስልቱ መጽሐፍ ይቀጥል ይሆናል.....

ከሁሉ የሚገርመኝ ነገር ግን እነዚህ ትላንት የእግር ጥይት ይሰበስቡ የነበሩ የገዳይ ጥርቅሞች፣ ያ አልበቃ ብሏቸው ዛሬ የሞቱትን አጥንት እያነሱ እንዴት እንደ ገደሏቸው እየተረኩ፣ ያደረግነው ሁሉ ሕጋዊ፣ ፍትሐዊ ነው ብለው መጽሐፍ እየጻፉ ገንዘብ ለመሰብሰብ ሙብቃታቸው ነው። ከወንጀል በምሕረት ነጻ ሆነው ዛሬ መጽሐፍ የሚጻፉት እነኚህ ነፍስ ገዳዮች ነገ ምረጡን ብለው ቢነሱ የሚያግዳቸው ነገር የለምና የሐረሬው ነዋሪ የሆኑት መሪዎቻቸው አንገታቸውን ቢያቀኑ አትፍረዱባቸው። በአንጻሩ ለመንግሥት መቅረብ ያለበት ጥያቄ ቢኖር አሸባሪዎችን እንዋጋለን እያለ ሕዝቡን ለዓመታት ሲያሸብሩ የነበሩትን በመልቀቅ ዛሬ ለመደራጀት የመጀመሪያ እንቅስቃሴ እየወሰዱ እያለ ጀርዬ ዳባ ልበስ ያለው ለምን ይሆን? የሚል መሆን ይኖርበታል። ካልሆነ “የዚንባሌው መሪዎችን ሃገር ወዳድ ናቸው፣ ምረጡንና እናምጣቸው የሚል መፈክር ልንሰማ እንደምንችል አንጠራጠር። ይቺ “አገር ወዳድነት” ተደጋግማ በጓዶቻቸው መነሳቷንም አትዘንጉ።

“ለከርሞ የምታብድ ዘንድሮ ቀሚሷን ከፍ ከፍ ታደርጋለች” የሚሉት ለካ ደርሶባቸው ነው።

የአስተኑን ጓደኛዬን ካነበብክ በኋላ ምን ተማርክ ብዬ ጠየቅሁት? መልሱ ምን ነበር መሰላችሁ “ይህን ሁሉ ዓመት አሳልፎ አሁንም የማይገባው የማይቀየር ይቅርታ አድርግልኝ ደደብ ሆኖ አገኘሁት” አለኝና “ከሰብሰባ ወጥቼ ነው የማወራህ ወደ ስራ ልመለስ ብሎኝ ስልኩን ዘጋው” እኔም ይህንኑ ከተብኩት።

ሰላሙን ለሁላችን

ኢትዮጵያ ለዘላለም ትኑር